

Forstå den Nye Pagt

David Wilkerson April 27, 2015

"Jeg bryder ikke min pagt, jeg ændrer ikke, hvad jeg har lovet." (Salme 89, 34). Begrebet 'pagt' spiller en vigtig rolle i den kristne tro. Men gennem årene har jeg aldrig hørt en prædikant eller en bibellærer, på tilstrækkelig vis, beskrive vigtigheden af 'pagten' i den kristnes liv. Bibelen er inddelt i to pagter, eller testamenter, det gamle og det nye. Gennem det Gamle Testamente indgår Gud den ene pagt efter den anden med menneskeheden. Hvad handler alle disse pagter om? Og endnu vigtigere, hvad betyder de for os i dag?

En pagt er en aftale eller et tilsagn mellem to eller flere parter, ligesom en kontrakt. Den indeholder forpligtelser, som hver part skal udføre eller overholde for at opfylde aftalen. Sådanne pagter er juridisk bindende. Når først aftalen er indgået, kan hver part blive straffet for ikke at opfylde sin del.

I tilblivelsen af den Nye Pagt, viser Gud sin ufattelige kærlighed til menneskeheden fuldt ud. Men menigheden har været blind for denne utrolige doktrin i århundrede. Som ung kristen blev jeg undervist i teologien omkring pagten, med fokus på at den Nye Pagt var en ukonventionel doktrin. Den fremherskende tankegang var, at den Nye Pagt var så vidunderligt befriende, at mennesker kunne misbruge det og hengive sig til en alt for tolerant livsstil.

Men jo mere jeg forstår af den Nye Pagt, des mere er jeg overbevist om, at vi har brug for dens forsikringer i disse farefulde sidste dage. Løfterne i Pagten har magten til at frigive al den styrke, som menigheden har brug for til mere end at overvinde enhver situation.

Hvem er parterne i den Nye Pagt?

Den Nye Pagt er en formel kontrakt mellem Faderen og Sønnen. Og nu er vi, frugten af det åndelige Israel, kommet ind i den pagt ved tro. "Men nu har Kristus fået en langt højere tjeneste, idet han er formidler af en bedre pagt, der er lovfæstet ved bedre løfter." (Hebr. 8, 6).

Gud har indgået denne 'bedre pagt' med sin Søn. De blev enige om betingelserne før jorden blev skabt: "Med håb om evigt liv, som Gud, der ikke lyver, har lovet for evige tider siden." (Titus 1, 2).

Den himmelske Far var ikke villig til at miste sin elskede skabning til helvedes kræfter. Så han udarbejdede en redningsplan for os: "Dengang talte du i et syn til din trofaste; du sagde: Jeg har givet magten til en helt,

jeg har ophøjet en udvalgt kriger af folket." (Salme 89, 20). Faderen sagde til sin Søn, "Menneskeheden bliver svag og elendig på grund af deres synd. De vil være hjælpeløse, ude af stand til at finde tilbage til mig. Jeg udpeger mig, min hellige, til at hjælpe dem og bringe dem tilbage til min velvilje."

Derefter hører vi Sønnens egne pagtsord: "Jeg ønsker at gøre din vilje, Gud, din lov er i mit indre." (Salme 40, 8). Alt hvad Jesus gjorde på jorden var en opfyldelse af pagtens betingelser: "For jeg har ikke talt af mig selv; men Faderen, som har sendt mig, han har påbudt mig, hvad jeg skal sige, og hvad jeg skal tale." (Johs. 12, 49).

Bibelen fastslår disse betingelser meget klart. Jesus måtte forlade den himmelske herlighed og få et menneskelegeme: ”men (han) tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig.” (Fil. 2, 7). Han måtte udholde forhånelser og lidelser, ”En ’sorgens mand’ som kendte til lidelse. Han skulle vokse op i en verden, hvor han var uønsket: ”Han skød op foran Herren som en spire, som et rodsrud af den tørre jord. Hans skikkelse havde ingen skønhed, vi så ham, men vi brød os ikke om synet.” (Es. 53, 2). Efter alt dette måtte han overgive sig selv til onde mennesker, og under stor lidelse ofre sit liv for menneskehedens synd. For at skabe forsoning måtte han udholde Guds vrede for en tid.

Så fastlagde Gud den tjeneste, hans Søn skulle gå ind i for at forløse menneskeheden. Han sagde til Jesus, ”Din tjeneste er som en præsts tjeneste, Jeg har kendt mine børn fra jordens grundlæggelse, og nu giver jeg dem til dig, som en flok, du skal være hyrde for.” Jesus sagde, ”Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig, og den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort.” (Johs. 6, 37).

Til sidst instruerer Faderen sin Søn: ”Hvis du vælger at gå, vil dette blive krævet af dig: Du skal prædike gode tider for de sagtmødige, hele de knuste hjerter, proklamere frihed til de bundne, åbne fængselsdøre for dem i slaveri, bære over med svaghederne hos de skrøbelige, være overbærende med de uvidende og afhjælpe deres mangler med din styrke, give føde til flokken, bære dem i din favn, nænsomt lede de unge, give styrke til de svage, vejlede dem, love at du vil sende Helligånden til dem så han kan fortsætte arbejdet med at bringe dem i frihed, og bringe dem hjem til din herlighed.”

Faderen gav til gengæld sin søn evige løfter. Han ville give ham Helligånden uden begrænsninger: ”Herrens Ånd er over mig.” (Es. 61, 1). Han ville altid være hos ham, våge over ham for at bevare ham: ”Jeg, Herren, har kaldt dig i retfærdighed; jeg tager dig ved hånden. Jeg danner dig og gør dig til en pagt med folket, til et lys for folkene.” (Es. 42, 6). Og han ville vise sin herlighed gennem sin Søn: ”Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne, for at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, i himlen og på jorden og under jorden.” (Fil. 2, 9-10). Når først Jesu værk var fulbragt, ville Faderen bringe ham tilbage til herligheden: ”Skulle Kristus ikke lide dette og gå ind til sin herlighed?” (Luk. 24, 26).

Dette er alle pagtens betingelser, skrevet sort på hvidt, så verden kan se det. Det er ikke skjult for os, for vi skal tilskyndes og opmuntres af det!

Jesus opfyldte alle pagtens betingelser.

Når vi nu læser evangelierne, ser vi, at alt hvad Jesus gjorde på jorden var, at opfylde betingelserne i den aftale, som han havde indgået med Faderen. Han gik efter de fortabte får, åbnede øjnene på de blinde, oprejste de døde, åbnede dødens fængselsdør, talte de evige livs ord, udførte mirakler, kaste dæmoner ud og helbredte alle mulige skrøbeligheder. I hvert eneste vers i evangelierne opfyldte Jesus det, som Faderen havde sendt ham for at gøre.

Gennem det hele tilegnede Jesus sig Faderens pagts-løfter til sig: ”Min Gud skal være min styrke.” (Es. 49, 5). ”Jeg vil sætte min lid til ham.” (Hebr. 2, 13). Faderens trofaste ord bevarede Jesus gennem den grusomme død: ”Gud Herren har åbnet mit øre, og jeg var ikke genstridig, jeg veg ikke tilbage. Jeg lod dem slå min ryg og rive skægget ud af mine kinder. Jeg skjulte ikke mit ansigt for skændsler og for spyt.” (Es. 50, 5-6).

Da Jesus bad sin sidste bøn, ser vi igen aftalen mellem Far og Søn: ”Fader, herliggør mig nu hos dig med den herlighed, jeg havde hos dig, før verden var til.” (Johs. 17, 5). Og før han vendte tilbage til herligheden, mindede Jesus Faderen om hans del af pagten: ”Fader, timen er kommet. Herliggør din søn, for at Sønnen kan herliggøre dig... Jeg har herliggjort dig på jorden ved at fuldføre den gerning, du har givet mig at gøre.” (vers 1 og 4).

Hvordan berører det dig og mig? Det er et billede på Guds kærlighed til sin elskede skabning! Han udformede denne pagt fordi han ikke var villig til at miste et eneste barn til ødelæggelse. Jesus siger her, ”Far, jeg har opfyldt min del af pagten. Jeg har bragt forligelse til menneskeheden, og jeg har gjort dit legeme til et. Lad os nu tale om hvad der skal ske med mine, alle, som tror på mig.”

Kort sagt, Gud giver sin Søn, Sønnen giver sit liv, og vi får alle fordelene. ”Jeg lader hans slægt bestå for evigt.

hans trone, så længe himlen er til... Jeg bryder ikke min pagt, jeg ændrer ikke, hvad jeg har lovet." (Salme 89, 30 og 35). Her fortæller Jesus Faderen, "Vi blev enige om, at jeg kunne bringe alle dem, som stoler på mig, ind i vores pagt. Jeg bad dig om, at bringe disse elskede under den samme pagts løfter, som du gav mig." "Jeg er ikke længere i verden, men de er i verden, og jeg kommer til dig. Hellige fader, hold dem fast ved dit navn, det du har givet mig, for at de kan være ét ligesom vi." (Johs. 17, 11).

Holdt Faderen sin del af pagten? Ledte og vejledte han Jesus som lovet? Hvilede hans Ånd over sin Søn og opmuntrede og trøstede ham? Bragte han ham igennem alle hans prøvelser og bragte ham hjem til herlig sejr? Absolut ja! Og Faderen har afgivet et evigt løfte om, at gøre det samme for os.

Jesus sagde, "Jeg beder ikke om, at du skal tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde." (vers 15). "De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden." (vers 16). Kristus sagde, "Far, helliggør dem gennem din sandhed. Gør dem hellige og rene, og bevar dem mod den onde. Bliv ved dem gennem alle deres fristelser. Lad de løfter du gav mig, også være deres."

Ved at holde pagtens ord i kærlighed, blev Faderens herlighed vist for hele verden: "Den herlighed, du har givet mig, har jeg givet dem, for at de skal være ét, ligesom vi er ét, jeg i dem og du i mig, for at de fuldt ud skal blive ét, for at verden skal forstå, at du har udsendt mig og har elsket dem, som du har elsket mig." (Johs. 17, 22-23).

Næste gang du kæmper mod en besættende synd, hører du måske en anklagende stemme: "Du er gået for langt, og har syndet for ofte. Gud har overladt dig til en skamløs tankegang. Du er uren, u-hellig, dårlig, en skamplet for evangeliet. Du har drevet Helligånden helt ud af dit liv." Når det sker, så mind Gud, djævelen og dig selv om: "Jeg er under pagten med Faderen og Sønnen. Jesus er medunderskriver på den pagt med sit eget blod; og Faderen har lovet at bevare mig gennem mine prøvelser. Han vil holde fast i min hånd, uanset hvad der kommer; og han vil aldrig fjerne sin kærlighed fra mig. Han vil lede mig til sejr!"

Ved at åbenbare sin pagt med os, så ønsker Gud at fjerne enhver tvivl om hans evne til at bevare os. Det er som om han siger, "Jeg vil behandle dig som om du overhovedet ikke har tro. Jeg vil give dig et løfte så stærk, at du ikke har noget andet valg end at tro på mig." Vi skal blive i Kristus – hvile i ham, stole på ham, sætte vores lid til ham. Gør vi det, vil vi se hans herlighed!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/33/>